

LYS OG LIV

Utgitt av

MENIGHETSFAKULTETET

Foto: Lars Hogstad

Nr. 1

JANUAR 1976

42. ÅRG.

LYS OG LIV

UTGITT AV
MENIGHETSFAKULTETET

Redaktører: Rektor Ingemann Ellingsen og administrasjonssjef Erling Servan.
Utkommer 8 ganger årlig. Ekspedisjon: Gydas vei 4, Oslo 3. Postgiro 128 78.
Bankgiro 8002.31.70896. Telefon: Sentralbord 46 79 00. — Bladet sendes gratis
til alle MF-foreninger og prostikomitéer for MF, til samtlige menighetsråd i landet
og alle navngitte bidragsytere.

Opplag dette nr: 28 250.

TAKK FOR DIN GAVE!

Gaver:	November		1/1—30/11-75	
	1974	1975	1974	1975
Personlige gaver	94.356	117.113	1.012.370	1.086.297
Studentenes givertj.	4.965	11.730	42.550	55.605
<i>Sum personlige</i>	99.321	128.843	1.054.920	1.141.902
Offer/Kollekt	83.136	111.821	774.430	874.329
<i>Sum</i>	182.457	240.664	1.829.350	2.016.231
Foreninger	19.283	33.328	218.087	211.696
Bøsser og andre gaver	35	757	1.533	28.160
<i>Sum «ordinære» gaver</i>	201.775	274.749	2.048.970	2.256.087
Testamentariske gaver	100.000	43.000	644.963*	251.653
<i>Sum gaver:</i>	301.775	317.749	2.693.933	2.507.740

* Salg av eiendommen «Revheim» kr. 440 000 er inkludert.

Gaver til Menighetsfakultetet er SKATTEFRIE, og kan fratrekkes i selvangivelsen. (Etter lovendring i 1970.)

Følgende bestemmelse gjelder: «Fradrag etter denne bestemmelsen kan, når tilskuddet (gaven) utgjør mer enn kr. 10 000,—, ikke overstige 10 pst. av den skattepliktiges inntekt i det år da tilskuddet gis.»

Kvittering/vedlegg til selvangivelsen blir sendt etter hvert for alle gaver på kr. 50,— eller mer. De som ønsker spesiell kvittering for gaver under dette beløp, bes vennligst gjøre oppmerksom på det.

Gaver til Menighetsfakultetet, Gydas vei 4, Oslo 3:

POSTGIRO: 1 28 78 — BANKGIRO: 8002.31.70896.

Gud gjør nye ting

«Kom ikke ihu de forrige ting, akt ikke på fortiden! Se, jeg gjør noe nytt...» (Jes. 43, 18—19).

AV FAKULTETSLEKTOR
ARVID TÅNGBERG

Israel ble rammet av Guds straff for sitt synderegister i kongetiden og bakover i historien. En stor del av folket ble ført bort til en ufri tilværelse i fremmed land. Til denne ulykkelige flokken av deporterte i Babylonia talte profeten de ord vi leste ovenfor.

Profeten formaner folket til å glemme fortiden. Det kan han bare gjøre fordi Gud selv er villig til å glemme, sette strek over folkets frafall i fortiden. Og Herrens tilgivelse er grunnlaget for at noe nytt og uhørt kan skje: Folket skal få fare hjem til fedrelandet. Hjemferden skal bli enda mer underfull enn den første under Mose ledelse. Jerusalem skal også bli gjenoppbygd, men med en glans som er uten like i verden. Det skal bli «evig miskunn, evig frelse, evig pakt», og til og med hedningene skal få øyne opp for hva som skjer i Israel (Jes. 52, 54 osv.).

Alt det nye som profeten varslet, fikk Israel bare en ytterst beskjedne forsmak på. Hjemreisen foregikk under beskjedne forhold, gjenreisningsarbeidet i Jerusalem gikk til tider trått, og resultatet av det

svarte neppe til forventningene. Levekårene for det hjemvendte folket var langt fra ideelle. Profetordene gikk så godt som ikke i oppfyllelse etter det babylonske fangenskapet. Oppfyllelsen lot vente på seg.

Men vi har sett nye ting. Vi har sett den nye pakt bli virkelighet i Jesu blod. Her er vendepunktet i frelseshistorien. I og med Jesu Kristi soningsverk har løftene begynt å gå i oppfyllelse. Heller ikke vi har hittil fått se alt det nye Gud lovet sitt folk å gjøre, men vi har sett *begynnelsen* til det hele: Kristi lidelse, død og oppstandelse for vår skyld. Fra og med Jesus løper frelseshistorien uavbrytelig og uavbrutt mot sitt vidunderlige endepunkt — da skal alle forløste syndere gjøre inntog i det nye Jerusalem, for evig skal de være frelst i den nye verden Gud skaper. Det blir en ny lovsang som fyller nye himler og en ny jord.

Vil det nye året bringe oss noe nytt? Hvis ikke Gud lar dommen falle over den nåværende tidsalder, vil vi stadig få se variasjoner på syndens gamle tema, ondskap og ulykke i verden. Men vi *har* noe

Kom Jesus Kristus i hug!

(2. Tim. 2, 8)

AV LANDSSEKRETÆR
GUNNVALD BJOTVEIT

Mange nyttar nyårsskiftet til å gjera opp status for sitt jordiske gods. Få oversikt over rikdomen sin. Mange gjer og opp status for sitt åndelege liv med nederlag og sigrar. Nederlaga gjer ein då mis-mota og fulle av fortvilning, at eg ikkje er komen lenger på mi vandring med Jesus. Og så blir det teke store avgjerder — neste år skal eg makta dette betre. Og så gløymer vi at sigrane i kristenlivet vårt er ikkje våre, men Jesu Kristi siger-verk er tilrekna oss og berre i han kan vi få sigra.

I desse tankane er det eit vers i 2. Tim. 2, 8 som stoggar oss: «Kom Jesus Kristus i hug, som har stade opp frå dei døde, av Davids ått, etter mitt evangelium.» I alle våre tankar om nederlag og siger skal vi koma Jesus Kristus i hug. Det er desse tankane vi skal bli førde inn i når vi samlast til nattverd og orda lyder: *La oss koma han i hug som doydde for oss og stod opp for oss.* Anamnesen kallast dette med eit framandord. Men kven kjem i hug? Er det vi som søker

nytt allerede. Vi ser hen til Guds veldige frelsesverk i den nye pakts blod. Dette kan ingen ta ifra oss. Guds nåde er ny hver morgen, vi kan glemme fortiden og glede oss over den nye framtid Gud har planlagt for alle sine!

saman der ved Herrens bord som skal minnast Jesu død og soning for oss, eller går vi i bøn inn for vår himmelske Far og bed han minnast kva Sonen gjorde for vår skuld. Vi skal ikkje ta opp det spørsmålet til diskusjon her no, men berre enkelt og klart slå fast at i eit rett feira nattverdsmåltid er sentrum ikkje vi menneske, *men Jesus Kristus, den oppstandne og herleggjorde som no tener og gjev av heile sin fylde.* Sentrum er utanfor oss. Kor frigjerande og nyskapande det er å merka dette. Få gripa at det er ein som har det som utgangspunkt at no er det ein ting det spørst etter — kan eg få koma til å gje kvar ei lengtande sjel noko å leva på og for, kan eg få møte den einskilde på ein slik måte at der skapest liv og visse i hjarta, visse om at denne Jesus eg her møter er min Frelsar og Gud, at han er ein verkeleg realitet. Det er ikkje stemning og former, det er ikkje høgtid og stil, men det er ein som er alt for meg på ein konkret og nær måte, ja, eg får lov å vita at eg endå til er noko for han, eg er Guds barn,

dyrt kjøpt og høgt elska. Og dette skjer berre når vi vender vårt sinn og vår hug mot han som kjem til oss, Jesus Kristus.

Kom Jesus Kristi i hug. Ja, kom i hug det Guds lam som bar all verdens synd. Det var ikkje ein mellom mange, men kun *det* Guds lam som blei ofra på Golgata som skapte fred mellom Gud og deg. Dette skal du minnast og vera fylt av takk for. For det er det største av alt at du og eg blir godtekne hjå Gud som hans rette barn på tross av alle synder og skavankar p.g.a.. at der *var* eit lytelauust lam som blei ofra i staden for oss. Heilt gratis og utan motyting av *nokon* og av *noko slag* var det Gud ofra sin eigen son for at vi skulle bli frelst. Det er nåde å få ta til seg som eigedom og visse i sitt hjarta. Det er den nåden ei kvar forpint sjel spør etter når ho kjem til kort med sine eigne funderingar og blir slått i grus fordi at gjerningar og strev ikkje fører fram. Då er det berre Guds nåde som kan reisa opp og som kan halda, for når Gud deler ut er det nåde over nåde, dvs. der er ingen ende på Guds nåde for det er hans vesen. Og Gud kan som kjent ikkje forneakta seg sjølv, står det i ordet.

Kom Jesus Kristus i hug. Det er ikkje tome ord, men eit veldig innhald for det er Guds eigen son som kjem til oss i brød og vin. Di synd og di skuld er det han har gjort fyldest for og stadfester det på nytt. Så når verda smigrar deg og vil stela Guds plass hos deg, skal du avvisa henne som noko tomt og inkjevetta. Og når verda lokkar deg med all verdens glans og ære og set det materielle opp som det avgjerande i lag med alle tenkjelege posisjonar som det ve-

sentlege, skal du avvisa det som falske verdiar som berre vil øyda ditt sjeleliv og skapa tomhet i ditt hjarta. *Kom Jesus Kristus i hug.* Han vart nemleg forkasta av verda og pint og plaga med dei grusomaste middel verda rådde over. Han blei forakta og utstøytt i alle lag som hadde noko posisjon over seg. Heile denne fornedinga gjekk han inn i frivillig for di skuld. Kjem du slik Jesus i hug så vil verda med si dårande makt missa sin glans og stå avkledd som Guds fiende og motstandar.

Når synda freistar deg og Satan vil overtala deg, *kom då i hug Jesus Kristus*, at han er sterkare enn all verdens syndemakt og Satans list til saman. Når det bryt an mot ditt forsett om å leva rett med Gud og menneske, kom då i hug Jesus Kristus slik han låg i Getsemane og kjempa for di skuld — kjempa for at du kunne få del i den sigeren han stridde for. Kom han i hug slik han låg forleten av Gud i dødsangst og smerte, ein veg som førde han til forbannings-treet på Golgata, der dine synder låg tungt på hans skuldrer. Tenkjer du på kva det har kosta Jesus å kjøpa deg fri, blir det ikkje så lett å leika eller lefla med noko synd. Då blir ikkje spørsmålet kor langt eg kan gå, eller kva eg kan tillata meg og likevel kalla meg ein kristen. Det er nemleg eit negativt og i sak eit fornektande utgangspunkt. Tanken på kva vår frelse har kosta for Jesus skulle heller fylla oss med takksemd og glede, ei kjensle som skulle driva oss lenger og lenger inn til sentrum av kristenlivet, inn til eit stadig større avhengighetsforhold av Jesus, og dermed til større lydnad og vilje til offer.

Foto: Lars Hagstad

*FAGERT ER LANDET DU OSS GAV,
HERRE, VÅR GUD OG VÅR FADER!
FAGERT DET STIG AV BLÅE HAV,
SOLI HO SPRETT OG HO GLADER,
SIGNAR VÅRT LAND I NORD OG SUD,
SALEIS DI ÅSYN LYSER, GUD,
OVER VÅRT NOREG I NÅDE.*

A. Hovden

Kom Jesus Kristus i hug når motgang og trengsel gjer det tungt og vanskeleg for deg. Når alt tross dine gode og bestemte forsett går på skeive og du kjenner på at du på ingen måte maktar å leva ut ditt kristenliv slik som du både veit og ynskjer eit Guds barn skal leva. Når medmenneske og familie hånar deg for å ikkje strekkja til, kom då Jesus i hug som tolmodig har lide og dagleg lid ei slik motseiing av syndarar. Då taper trengs-la sin brodd, og du ser i dette at det er å ta opp sin kross og bera han for hans kuld. Og den som er komen langt på denne vegen

byrjar å takka for at han er funnen verdig til å fornedrast for Jesu Kristi skuld.

Kom Jesus Kristus i hug når ditt samvit pinest og stadig blir forskrekka over at du framleis syndar og ofte gjer det med velberodd hug, ja brutalt sagt likar synda og deggar for henne. Når syndeskul-da tyngjer og alt synest fastlåst og utan von, vit då heilt sikkert *at det Guds lam bar også di synd, ikkje berre nokon av dei, men alle.* Då når du kjem han i hug slik, fell syndebyrda av deg og di trøytt sjel kan finna kvile.

Når livet synest meningslaust og

utan innhald, når alt er tomt og du ikkje synest du har noko å leva for, kom då i hug at der er ein ved Guds høgre hand som ber for deg og nemner deg med namn heime hjå din himmelske Far. Gjennom Jesus Kristus har du direkte adgang til Guds farshjarta som bankar i kjærleik til deg. Er ikkje livet verdt å leva! Er ikkje livet fullt av innhald og glede når du veit dette og at du er sett inn i eit fellesskap som Gud har tiltenkt deg frå den fyrste morgon. At du kan få sjå deg og ditt liv i ein stor og evig plan hjå Gud — han som Herre og du som tenar og tilbedande medarbeidar i Guds rike.

Denne Herre som er kongen i Guds rike og som skal koma at for å døma levande og døde, skal fullføra den herlege og evige riksplan som Faderen og Sonens vilje er eitt om. Vår jubel og lovsong kan smelta saman med visse om at alt dette står fast for Jesus sjølv som garanti for dette i sitt ord og i det levande vitnemål som hans kyrkje gjev gjennom samling om ord og sakrament.

Kom i hug dette når det blir bede inn til nattverd. Ditt knefall der på altarfoten, er eit knefall for Jesus som din Herre. La det vera eit knefall i ditt hjarta slik

at Jesus får eiga rom der. Det er det viktigaste av alt. Du viser då at du er avhengig av Jesu soning og frelse. Du er fattig og går til Jesus for å bli rik. Og det er berre til den som slik søkjer, at Jesus kan få koma til å gje av sin fylde. Difor er det ikkje berre tale om ulike måtar å ta i mot Jesus på. Den som sit i sin benk og takkar nei til nattverden, som eit nådemiddel der Gud verkeleg formidlar sin nåde, tar til å bestemma over for Gud på kva måte han skal koma til oss på. Det er Guds forutsetning at vi skal vera der han har sett oss stemne. Eit nei til nattverden og ein sjelden bruk av dette nådemiddel er ikkje noko mindre enn ei ringeakt mot Jesus sjølv som på ein verkeleg måte er tilstades i brød og vin. Den som er mottakaren bestemmer ikkje korleis gáva skal gjevast — han berre avjer om han vil ta i mot eller ikkje. Det er og alvoret når det blir bede inn til Herrens bord. Det er den oppstandne og krossfeste Jesus Kristus som byd deg inn. Det er evangeliet.

Ja, la oss koma han i hug som døydde for oss og stod opp for oss, og la oss takka og tilbede han. Amen.

Gunnvald Bjotveit

KRISTENDOM GRUNNFAG

Menighetsfakultetet vil fra høsten 1976 gi et undervisningstilbud til lærere som ønsker å ta kristendom grunnfag over 2 år.

Opplegget omfatter undervisning på torsdag for- og ettermiddag i 4 semestere. En vil med dette få samme undervisningstilbud som ordinære studenter. Det forutsetter

fritak fra undervisning i skolen på torsdagene.

Søknadsfristen til «endagsopp-
legget er 15. februar, og til ordi-
nært studium 1. juni.

Søknadskjema og nærmere opp-
lysninger fås ved henvendelse til
Det teologiske Menighetsfakultet,
Gydaskjema 4, Oslo 3.

Semesteravslutning ved MF

Fredag den 19. desember markerte Menighetsfakultetet avslutningen på høstsemestret 1975, i festsalen i Gydas vei 4.

Professor Magne Sæbø, som nå har fullført sitt første semester i tjenesten som dekanus, talte til den store forsamlingen, og delte deretter ut vitnemålene til de 41 nye kandidater. Dette er det største antall kandidater som noen gang er uteksaminert i et høstsemester ved Menighetsfakultetet.

Rektor Ingemann Ellingsen delte ut vitnemålene til 23 kandidater fra det praktisk-teologiske seminar. De fleste kandidater ble ordinert til prestetjeneste i desember, eller i begynnelsen av januar -76, og det er nå mer og mer vanlig at ordinasjon foretas i kirkene i kandidatenes egne menigheter.

Fakultetslektor Axel Smith, som er formann i instituttrådet ved Institutt for kristendoms-kunnskap, hadde denne gangen gleden av å dele ut 3 vitnemål for bestått hovedfagseksamen, 34 for mellomfagseksamen, og 41 for grunnfagseksamen i kristendoms-kunnskap.

Dekanus, professor Sæbø takket deretter professor, dr. theol. Carl Fr. Wisløff for hans trofaste og verdifulle tjeneste ved fakultetet. Wisløff var først 14 år rektor på Det praktisk-teologiske seminar, før han overtok lærestolen i kirkehistorie, som professor. På vegne av kollegaene i lærerrådet overrakte Sæbø til slutt en nydelig krystallvase til Wisløff.

Uteksaminerte kandidater høsten 1975

Praktisk-teologisk eksamen

Eyolf Berg, Bergen
Torleiv Bjotveit, Ullensvang
Even Arne Borch, Balsfjord
Bjørn Olav Bøe, Oslo
Per Arne Dahl, Oppegård
Ragnar Enger, Søndre Land
Bjørn Ivar Hammervold, Lyngen
Trygve Hestness, Asane
Asbjørn Thomas Hirsch, Eik
Jan Einar Hoifødt, Sandefjord
Oddbjørn Høyland, Stord
Steinar Kaldheim, Sauda
Leif Levinsen, Nesodden
Ingar Seierstad, Oslo
Svein Skaland, Mosjon
Øivind Skjerve, Oslo
Ørnulf Steen, Oslo
Arne Svilosén, Fåberg
Age Sætre, Askøy
Nils Sorbø, Skien
Oddvar Thorsen, Risør
Terje Tonnessen, Kristiansand
Ragnar Aase, Borgund

Teologisk embetseksamen

Alfsen, Sverre, Oslo
Askildsen, Arnt, Stavanger
Austad, Rita Karin, Hadsel
Bondevik, Kjell Magne, Molde
Breivik, Nils Olav, Kragero
Børresen, Arne Jørgen, Vestre Toten
Eggen, Arne, Rælingen
Frydenborg, Per Anders, Nesodden
Gilje, Hans Olav, Finnås
Hagelia, Hallvard, Gjerstad
Hanssen, Jan Eivind, Flekkefjord
Hove, Olav Martin, Vik (Sogn)
Hurum, Normann, Drammen
Håvåg, Gro Steensnæs, Haugesund
Illokken, Harald Karstein, Rennebu
Jørgensen, Gunnar Jostein, Sandsvør
Jørgensen, Jan Sander, Oslo
Kvalevåg, Anders Sigmund, Haugesund
Kvamsdal, Svein Eidsvik, Lindås
Kvamsdal, Evy Risa, Lindås
Larssen, Olav Arnt, Bodø
Laugerud, Tore, Oslo
Mathiesen, Bjørn, Oslo
Melberg, Sverre, Brunlanes

Nag, Terje, Stavanger
Nyborg, Geir Magnus, Askøy
Reindal, Egil Johannes, Lyngen
Revheim, Jan Inge, Kristiansand
Schistad, Helge, Molde
Setek, Lise Tostrup, Oslo
Sirevåg, Jan Gaut, Hå
Sivertsen, Tor Jan Idsøe, Stavanger
Strand, Arild Leif, Sandefjord

Syre, Svein Jakobsen, Skudenes
Thuve, Karl Richard, Sandefjord
Ulland, Dagfinn, Flekkefjord
Valen-Sendstad, Fartein, Stavanger
Valle, Geir, Oslo
Wiig, Per Johan, Oslo
Østhus, Ole Dagfinn, Avaldsnes
Aano, Kjetil, Stavanger

INSTITUTT FOR KRISTENDOMSKUNNSKAP

Hovedfagseksamen:

Bergmann, Kjetil, Lillehammer
Sørvang, Ragnhild Koren, Sykkylven
Østern, Runar Arild, Oslo

Mellomfagseksamen:

Bakkevig, Ase Helene, Moelv
Bjørkoy, Svein Helge, Kyrksæterøra
Bjørner, Nina, Oslo
Brandt, Nils Trygve, Gjøvik
Espeland, Tone, Vågsbygd
Glæstad, Karin Gerd Inga, Levanger
Gundersen, Målfrid, Oslo
Halvorsen, Thor Dag, Molde
Hansen, Bente, Kirkenes
Hegerstrøm, Geir Helge, Moss
Hunnes, Odd Ragnar, Volda
Ihle, Aslaug, Alversund
Johannessen, Anne Margrethe Grønlien,
Trøgstad
Lundeby, Vigdis Birgitte, Råde
Lystrup, Marianne, Oslo
Mevang, Gro, Gressvik
Olsen, Freddy, Teie
Onarheim, Hans, Fyllingsdalen
Opsahl, Birger, Lyngdal
Pettersen, Anne, Drammen
Reindal, Helge Martin, Lyngseidet
Rummelhoff, Thor Birger, Kråkerøy,
Fredrikstad
Rustan, Tove, Tønsberg
Skollevoll, Hans, Harstad
Sæther, Tove Margrete, Levanger
Sævareid, Atle, Oslo
Torbjørnsen, Ingveig Kjersti, Stavanger
Torkildsen, Anne-Grethe, Oslo
Urke, Arnfinn Dalen, Alesund
Vetvik, Gunvor, Oslo
Wright, Kristin, Oslo
Øygarden, Tone Ingebjørg, Kopervik
Aano, Arnhild, Hafsrfjord
Asheim, Stein, Tønsberg

Grunnfagseksamen:

Albertsen, Lars, Kleiva i Vesterålen
Aske, Ingrid, Oslo
Bjerke, Karen, Arneberg
Bjørsvik, Thøger Johan, Klippepesto
Brantzeg, Peer Kjetil, Kristiansand
Carlsson, Siv Ingelill, Oslo
Christensen, Solveig Catharina Drivdal,
Oslo
Fokstuen, Pål Hallgrim, Sarpsborg
Gran, Kari Elisabeth, Oslo
Heggem, Svein Anders, Kristiansand
Johansson, Ellen Sofie, Haugesund
Johnsen, Marit, Hamar
Jones, Tom Cyril, Lillehammer
Julsrud, Ottar, Halden
Jørgensen, Eivind, Kristiansand
Kajander, Sidsel Marie, Storsteinnes
Kindervåg, Liv Jorun, Skoger
Koch, Viggo, Oslo
Langåker, Magne, Haugesund
Løland, Unni Laila, Kristiansand
Matre, Hans Erik, Ski
Moen, Steinar Olav, Tomter
Mosvold, Iver, Oslo
Nautvik, Oddvin, Folkestadbygd
Nordberg, Gunvor Stray, Elverum
Olsen, Aslaug Rodvelt, Flekkefjord
Overå, Leikny, Dalsøyra
Reiersen, Hanne Lise, Kvinesdal
Riiser, Anne Helene, Oslo
Sando, Svein Egil, Oslo
Schei, Tormod André, Oslo
Skår, Ashild, Seim
Smebye, Geir Bjornar, Hamar
Solberg, Terje, Oslo
Storset, Kristen Bentsen, Oslo
Sydnes, Kristi, Oslo
Tvedt, Kari, Haugesund
Tysdal, Sven, Sand
West, Ann Margret, Skudeneshavn
Øby, Dag, Våler i Østfold
Ødegaard, Trygve Øystein, Oslo

Festreise på Opplandene

Vestoppland er vel ikke det sted i Norge hvor vi tradisjonelt har regnet med det beste MF-terreng. Vi som fikk være med MF-koret til Toten prosti 14.—16. november 1975, opplevde imidlertid en så hjertelig velkomst og sterk oppslutning i alle de menighetene vi fikk besøke, at turen virkelig opplevdes som en festreise.

Første stopp var Blåkorshjemmet på Eina. Bestyrer Are Seierstad (sønn av MF's tidligere professor I. P. Seierstad) ga oss først en realistisk og fengslende innføring i alkoholismens problemer. Samværet med pasientene fant sted i husets storstue. Koret som av dirigent Per Inge Almås var varmet opp på forhånd, fant raskt fram til tonene. Thor Halvor Hovland som er studentutvalgsformann på MF, holdt andakt, og prektig aftensbord avsluttet det trivelige samværet.

Det knyttet seg en viss spenning til kveldsmøtet i Eina kirke. Nytt kirkeorgel var lovet ferdig til kvelden, men hadde det lyktes? Vi ble raskt beroliget. Turnéorganist Trond Kverno fikk raskt låt i nyorglet. En riktig fin kveld ble det.

Overnattingene fant sted i Hunn og Gjøvik. Formannen i Hunn menighetspleie, Solveig Smedsland, hadde organisert den private innkvartering. Det viste seg at etterspørselen etter MF-gjester var større enn det vi kunne tilby!

Lørdag formiddag delte koret seg i to, og avla musikalske visitter på Vardal og Gjøvik aldershjem. Vi ble godt mottatt og ønsket hjer-

telig velkommen tilbake. Ellers var dagen preget av iherdig øving i Hunn kirke som var «base» for turnéen.

Sang- og musikkmøtet i Gjøvik kirke lørdag kveld var bra besøkt. Korsang, duett, solo, orgelspill, preken, intervjuer, møteledelse — alt gjorde samværet til en virkelig stor kveld.

Det som likevel for mange ble høydepunktet denne gangen, var høymessen i Hunn kirke søndag formiddag. En sanggudstjeneste av de sjeldne, hvor budskap og toner smeltet sammen til et sterkt hele. Etterpå var det kirkekaffe, med mer sang, kirkemusikalsk intervju og takksigelser.

Samme formiddag var det også MF-gudstjenester i fire andre kirker og prekensteder i Vardal prestegjeld. Det var stedets studenter som her trådte til.

Søndag kom den første snøen, og i ekte julekortstemning fant avslutningskonserten sted i Aas kirke på Vestre Toten. Stort frammøte, den største kollekten og nydelig bevertning dannet et verdig punktum på turnéen.

Overalt hadde vi følelsen av en virkelig glede over besøket. «Velkommen tilbake» lød stadig. Ca. 7000 kroner i gaver på vel to døgnns virksomhet er et synlig uttrykk for dette. Det var virkelig en fest å få være med. Men det viktigste var opplevelsen av å få være med på å formidle et godt budskap, evangeliet. Det gjorde turen til en åndelig opplevelse. En stor takk til landssekretær Gunnvald Bjøtveit

som deltok som taler. Hans sterke og klare evangeliske forkynnelse hadde mye å gi oss. Uten Per Inge Almås og Trond Kvernø musikaliske ledelse hadde heller ikke turen blitt hva den ble. Hjertelig takk! En stor takk også til menighetene og prestene i Eina, Vestre Toten,

Hunn, Vardal og Gjøvik for den mottakelsen vi fikk.

På MF er vi nå 12 teologistudenter fra Vestoppland. For de av oss som hadde anledning til å delta, ble det et rikt minne som innbyr til rask gjentakelse.

T.A.

Frå landssekretærens dagbok:

Det er fyrste gong nokon frå MF har møte her.

Ein stad langt inne i storskogen i ei austlandsbygd var det tillyst ei samling for MF på ein lørdagskveld under stikkordet «Menighetens hyggekveld». Og det var verkeleg ei hyggelig stund. Ut av glenner og gardar samlast familiar på det kombinerte skule- og samlingshuset og gjorde om inkje frykta for at laurdagskveld var dårleg møtedag. Etter ljusbillete og tale var det mykje god mat, medbore i store sendingskorger. Det fall då mange ord om kontakten mellom MF og folket og mellom anna blei det sagt: «*Dette er fyrste gongen nokon fra MF har møte her. Men vi har freista å arbeida trufast for MF i alle år*». Det nærmaste nokon hadde vore, var utsendingar frå Innsamlingskontoret som motiverte til ekstra innsats. «*Of vi gjekk då frå hus til hus og sendte litt*». Så reint lite var det ikkje og ikkje var det korte avstander heller. Men kjærleik til og forståing for MF var drivkrafta.

Over til Vestlandet.

Ein vanleg måndagskveld i mai kørde eg utover ein smal og krunglete veg og var glad det ikkje var

vinterdag med hálkeføre, for det var skralt med støttekantane. Det skulle vera møte i skulestova. Men ikkje eit menneske å sjå etter vegen. Ville det ikkje koma folk? Då eg opna døra såg eg noko anna. Alle stolar var fylte og barna sat i vindauga. Og det same hende oppatt. Det var fyrste gongen ein utsending frå MF heldt møte i denne skulekrinsen. Ei eldre kone sa det slik: «*Eg har arbeidd og bede for MF så lenge og kan hugsas, men trudde aldri at eg skulle få oppleva å få sjå ein levande representant frå Menighetsfakultetet*». Det var tydeleg at ho hadde arbeidd for at mange skulle møta fram når det så endeleg skjedde.

Det er slike minne som gjer det rikt å reisa og stå i eit slikt kontaktarbeid. Og det er slike trufaste menneske og kyrkjelydar rundt omkring i landet vårt som gjer det mogeleg å driva Menighetsfakultetet. Takk for dykkar omsorg og forbøn. Vi merkar det og vi treng det.

Gunnvald Bjotveit

Takk til professor Carl Fr. Wisløff

En av Menighetsfakultetets mest avholdte lærere, professor Carl Fr. Wisløff, sluttet ved fakultetet til nyttår 1976 ved oppnådd pensjonsalder. 1975?

Styret for Menighetsfakultetet vil i den anledning få si professor Wisløff en hjertelig takk for hans trofaste arbeid for fakultetet i 28 år. I 14 år var Carl Fr. Wisløff rektor på Det praktisk teologiske seminar. I like mange år var han professor i kirkehistorie ved fakultetet. Både som teologisk forsker og som lærer har professor Wisløff utmerket seg ved fremragende dyktighet. I tillegg til sin lærergjerning ved fakultetet har han i alle disse årene trofast ofret tid og krefter på å tale Menighetsfakultetets sak rundt omkring i hele vårt folk. Professor Wisløff har gjennom sin forkynnelse vunnet gjenklang hos brede lag i vårt kristenfolk.

Når han nå slutter, mister derfor Menighetsfakultetet en av sine mest skattede forkynnere. Professor Wisløff har på en uredde og klar måte fort en teologisk kamp i kirken for Guds ord og troen.

Professor Wisløff er ofte blitt angrepet for sin teologi, kanskje særlig for sitt skriftsyn. Menighetsfakultetets styre vil gjerne benytte anledningen nå når professor Wis-

løff slutter, til å understreke at det også i framtiden må være plass for lærere ved Menighetsfakultetet med samme skriftsyn som Wisløff.

Styret har merket seg de spesielle personlige og teologiske grunner som professor Wisløff har anført for å slutte. Styret ser alvorlig på disse spørsmål, og vil i sitt videre arbeid for fakultetet, ha sin oppmerksomhet henvendt på disse forhold.

Fra styrets side hadde en ønsket at professor Wisløff hadde fortsatt ved fakultetet inntil oppnådd aldersgrense. Vi beklager at han har funnet det nødvendig å gå av allerede nå, og vil foruten å takke ham for hans store arbeid for fakultetet i lang tid, — få uttrykke ønsket om at han fortsatt kan få virke for Guds rike i Norge og i andre land hvor han har vært en skattet taler og foreleser.

*For Menighetsfakultetets styre
Helge Hallesby (sign.).
formann.*

Kommandør
av St. Olavs orden

Foto: NTB

Kongen utnevnte den 21. november 1975 professor dr. Olav Guttorm Myklebust til Kommandør av St. Olavs orden for banebrytende arbeide på det misjonsvitenskapelige område. Ordenen ble overrakt av kansellisjef Fredrik Meyer ved en enkel høytidelighet i professor Myklebusts hjem.

Ved Det teologiske Menighetsfakultet er vi stolte og glade over den heder som er blitt professor Myklebust til del, en heder som også kaster glans over det fakultet som han trofast tjente i 35 år.

Professor Myklebust var en banebryter for misjonsvitenskapelig forskning og undervisning i teologisk sammenheng i vårt land, og hans arbeid har hatt betydning videre utover. Han grunnla Egede Instituttet og var i en generasjon redaktør for Norsk Tidsskrift for Misjon; han var blant stifterne av den internasjonale organisasjon for misjonsforskning.

Som forsker og foreleser, som taler og skribent hadde han ordet i sin makt og

Ridder av 1. klasse
av St. Olavs orden

Foto: NTB

Kongen utnevnte den 8. desember 1975 disponent Trond Nilsen, Oslo, til ridder av 1. klasse av St. Olavs orden for hans innsats i sosialt og humanitært arbeid.

Ordenen ble overrakt av kansellisjef Fredrik Meyer under en tilstelning på Diakonhjemmet.

Trond Nilsen satt i MF's styre 1963—68 og er nå medlem av MF's forstanderskap. Trond Nilsen har gjort en stor innsats for MF ved reisingen av nybygget. Han var med i den store finansieringskomiteén for nybygget og ble formann i byggekomiteén da byggearbeidene tok til.

Han har ledet en rekke store byggeprosjekter for Oslo Indremisjon, NMS, Røde Kors, Diakonissehuset og andre.

E. S.

---

fikk utrettet store ting ved dets makt. Menighetsfakultetet hedrer og takker ham.

Magne Sæbo

Etterutdanningskurs for prester og teologiske kandidater

Tema: «Fra tekst til preken».

Tirsdag 15. juni, kl. 16.00—20.00:

Kl. 16.00: Kaffe i MF's kantine. Andakt i MF's kapell.

1 time ved forskningsstipendiat Skarsaune: «Bruken av GT i Oldkirkenes forkynnelse».

1 time ved professor Sæbø: «GT i forkynnelsen».

Onsdag 16. juni, kl. 09.00—15.00:

En evangelietekst til behandling eksegetisk, systematisk-teologisk og homiletisk.

Professor Larsson, dosent Austad, fakultetslektor Hagesæther.

Fri om ettermiddagen. Hyggesamvær om kvelden.

Torsdag 17. juni, kl. 09.00—13.00 og 16.00—19.00:

Formiddag: 2 timer ved fakultetslektor Baasland: «Hermeneutiske overveielser».

Ettermiddag: 2 timer ved dosent Austad: «Konkretiseringer av Guds lov».

Fredag 18. juni, kl. 09.00—15.00:

En parenetisk tekst til behandling eksegetisk, systematisk-teologisk og homiletisk.

Forskningsstipendiat Kvalbein, forskningsstipendiat Østnor, rektor Ellingsen.

Avslutning kl. 15.00.

Hver dag samtale etter forelesningene.

Kurset er gratis. Reiseutgifter ut over kr. 100,- vil bli dekket etter billigste reisemåte. Kursdeltakerne sørger selv for kost og losji.

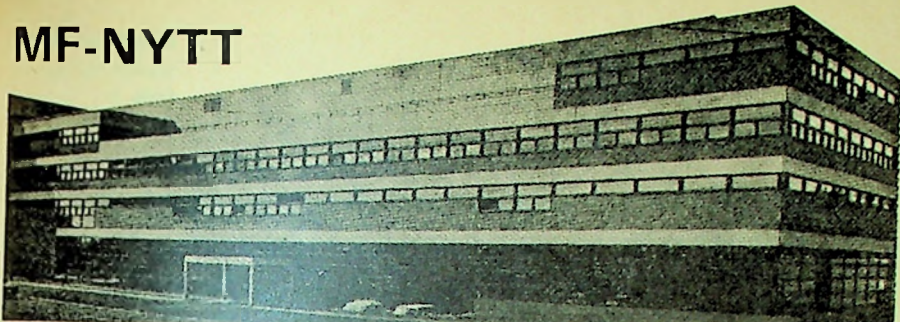
Innmelding til kurset før 1. mai 1976 til kurslederen, rektor Ingemann Ellingsen, Gydas vei 4, Oslo 3.

MENIGHETSAKADEMIETS BIBLIOTEK ETTERLYSER:

Tidsskriftheftene:

Biblical archaeologist,	vol. 35 (1972) nr. 1, 2
Concordia theological monthly,	vol. 43 (1972) nr. 11
Evangelische Theologie,	vol. 31 (1971) nr. 1, 5, 6
Fast grunn,	vol. 8 (1955) hele årg.
Harvard theological review,	vol. 61 (1968) nr. 2

Er det noen av Lys og Liv's lesere som er i besittelse av og kan avse ett eksemplar til vårt bibliotek? Vi ville være svært takknemlige om noen kunne hjelpe oss slik at vi kunne få komplettert vår tidsskriftsamling.

Nyansettelser

Cand.theol. Ernst Baasland er fra 1. januar 1976 ansatt som fakultetslektor i nytestamentlig teologi ved MF.

Ernst Baasland er født i Kristiansand i 1945 og tok embetseksamen i 1970. Han har siden 1. jan. 1972 vært ansatt ved MF som forskningsstipendiat i NT.

Cand. mag. Anne Margrethe Saugstad er fra 1. januar 1976 ansatt som vitenskapelig assistent i halvstilling ved Institutt for kristendomskunnskap.

Anne Margrethe Saugstad er født

i Oslo i 1946. Hun tok hovedfagseksamen i kristendomskunnskap ved MF våren 1975 og har høsten 1975 virket som timelærer ved instituttet.

Teologisk embetseksamen med innstilling til Kongen

Ved den teologiske embetseksamen ved MF høsten 1975 oppnådde cand.theol. Fartein Valen-Sendstad hovedkarakteren Laudabilis prae ceteris. Det er sendt innberetning til Kongen om dette utmerkede eksamensresultatet.

Kandidatstipend våren 1976

Etter forslag fra Lærerrådet har MF's styre tildelt cand. theol. Geir Valle et kandidatstipend på kr. 15 000,- for våren 1976.

Tildeling av prestehybelen for 1976

Følgende har av MF's styre fått tildelt prestehybel i Gydas vei 4:

15. jan.—12. feb.: Sokneprest Alf Lisøy, Folda. 15. feb.—14. mars: Lektor Kristian Ljønes, Korgen. 15. mars—14. apr.: Sokneprest Jørgen Nørsteli, Namsos. September: Sokneprest Hans Hougsnæs, Loddefjord. Oktober: Sokneprest Sverre Nordhus, Sandtorg. November: Sokneprest Kåre Smeland, Sortland.

Det var i alt 12 søkere til prestehybelen i 1976.

Ved varig adresseendring vennligst returner bladet med påført ny adresse.

Sunnmøre-student-aksjon på Sunnmøre

Fleire studentgrupper har innimellom laga til studentopplegg på sine heimetrakter for å styrkja kontakten med sine heimbygder og gjera ein innsats for Menighetsfakultetet. No vil sunnmørestudentane visa ansikt i tida 9.—15. februar 1976. Dei vil dela seg i to grupper på ca. 7-8 i kvar.

Gruppe 1

Måndag	9. februar	—	Dalsfjord, Volda prestegjeld
Tysdag	10. februar	—	Syvde, Vanylven prestegjeld
Onsdag	11. februar	—	Kvamsøy, Sande prestegjeld
Torsdag	12. februar	—	Gursken, Sande prestegjeld
Fredag	13. februar	—	Hareid, Ulstein prestegjeld
Laurdag	14. februar	—	Haramsøy, Haram prestegjeld
Sundag	15. februar	—	Fjørtoft, Haram prestegjeld
Sundag	15. februar	—	Voldsdalen, Voldsdalen prestegjeld

Gruppe 2

Måndag	9. februar	—	Austefjord, Volda prestegjeld
Tysdag	10. februar	—	Storfjorden, Hjørundfjord prestegjeld
Onsdag	11. februar	—	Vartdal, Ørsta prestegjeld
Torsdag	12. februar	—	Sykkylven, Sykkylven prestegjeld
Fredag	13. februar	—	Brattvåg, Vatne prestegjeld
Laurdag	14. februar	—	Borgund folkehøgskule
Sundag	15. februar	—	Borgund og Spjelkavik, Borgund prestegjeld
Sundag	15. februar	—	Voldsdalen, Voldsdalen prestegjeld

Landssekretær Gunnvald Bjotveit er leiar for aksjonen og blir talar på eine gruppa. På dagen vil dei vitja ungdomsskular, gymnas, aldersheimar og konfirmanttimar. På møta om kveldane og gudstenestane sundag vonar dei på offer til MF.